

Pe tronul luminii

Liliana Roibu

PE TRONUL LUMINII

de Liliana ROIBU

Zeul își așează Olimpul pe tronul iubirii
Stelele îți scutură jadul deasupra omenirii,
În pântecul pădurii ce-și freamătă acele de pin,
Rezemată de gânduri, mărgăritare din versuri înșir
Le scald în apa vie, pentru grumazuri de fecioare,
Lângă inimile noastre plânge pustiul în izvoare
Ispita îmi gâdilă mintea cu pleata vântului șăgalnic
Răsună tănguios cântecul bătrânului tulnic
Plin de mister, cerul își joacă seninul
Sub tălpile goale, un șarpe își pregătește veninul
Cu dalta scrijelesc în lacrimi de gheață
Pe trupul destinului, ghemuită lângă scoarță.